

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 25 april 2023
(OR. en)

Interinstitutioneel dossier:
2023/0105(COD)

8624/23
ADD 3

FOOD 30
DENLEG 22
CODEC 670
AGRILEG 74
SAN 203

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	21 april 2023
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	SWD(2023) 98 final
Betreft:	WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE SAMENVATTING VAN HET EFFECTBEOORDELINGSVERSLAG Herziening van de EU-handelsnormen voor landbouwproducten om duurzame producten ingang te doen vinden en het aanbod ervan te waarborgen bij Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2001/110/EG van de Raad inzake honing, Richtlijn 2001/112/EG van de Raad inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtensappen en bepaalde soortgelijke producten, Richtlijn 2001/113/EG van de Raad inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtenjam of -confituur, -gelei en -marmelade, alsmede kastanjepasta en Richtlijn 2001/114/EG van de Raad inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde, geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk

Hierbij gaat voor de delegaties document SWD(2023) 98 final.

Bijlage: SWD(2023) 98 final

Brussel, 21.4.2023
SWD(2023) 98 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE
SAMENVATTING VAN HET EFFECTBEOORDELINGSVERSLAG

Herziening van de EU-handelsnormen voor landbouwproducten om duurzame producten ingang te doen vinden en het aanbod ervan te waarborgen

bij

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad

tot wijziging van Richtlijn 2001/110/EG van de Raad inzake honing, Richtlijn 2001/112/EG van de Raad inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtensappen en bepaalde soortgelijke producten, Richtlijn 2001/113/EG van de Raad inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtenjam of -confituur, -gelei en -marmelade, alsmede kastanjepasta en Richtlijn 2001/114/EG van de Raad inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde, geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk

{COM(2023) 201 final} - {SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final}

Handelsnormen voor landbouwproducten zijn een bestaand onderdeel van het EU-recht. Ze maken deel uit van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) en zijn vastgelegd in de verordening gemeenschappelijke marktordening (GMO) van het EP en de Raad, in secundaire regelgeving van de Commissie en in de zogeheten ontbijttrichtlijnen. Volgens de normen moeten bepaalde landbouw- en voedingsproducten aan specifieke eisen voldoen om rechtmatig in de handel te kunnen worden gebracht. Deze eisen hebben vaak betrekking op productkenmerken, maar kunnen ook betrekking hebben op de oorsprong, de productiemethoden of de bij de productie gebruikte stoffen, of op ruimere aspecten zoals de presentatie en verpakking van een product. Een bepaalde categorie handelsnormen, facultatieve gereserveerde vermeldingen genoemd, heeft betrekking op vrijwillige (waardetoevoegende) labels.

Deze herziening heeft betrekking op de handelsnormen die, gezien de ervaring die de Commissie heeft opgedaan bij de toepassing ervan en de verrichte evaluaties en raadplegingen, moeten worden gemoderniseerd, vereenvoudigd of beter afgestemd op duurzaamheidsoverwegingen, zoals die welke aan bod komen in de “van boer tot bord”-strategie van de Commissie. Deze specifieke handelsnormen worden besproken in de effectbeoordeling.

De EU-wetgever heeft handelsnormen in de eerste plaats vastgesteld om tegemoet te komen aan de economische behoeften van de actoren in de keten, inclusief de consumenten van de betrokken producten. Bepaalde normen moeten worden aangepast, vereenvoudigd of gemoderniseerd zodat ze geschikt blijven voor het beoogde doel. Maatschappelijke kwesties, zoals milieuduurzaamheid of dierenwelzijn, hebben tot dusver slechts een beperkte rol gespeeld. In de effectbeoordeling wordt ook gekeken naar de mogelijkheden voor meer duurzaamheid in het kader van de “van boer tot bord”-strategie. De beoordeling ondersteunt en zorgt voor samenhang met horizontale acties in het kader van de “van boer tot bord”-strategie die eveneens betrekking hebben op duurzaamheid, zoals het kader voor duurzame voedselsystemen, duurzaamheidslabels en de herziening van de wetgeving inzake dierenwelzijn. In de effectbeoordeling wordt niet één enkele duurzaamheidsbenadering voor de verschillende betrokken producten voorgesteld en wordt niet gepoogd een basisscenario vast te stellen dat in alle sectoren van toepassing zou zijn. De relevante argumenten die de input vormen voor de bespreking van de handelsnormen in het kader van de effectbeoordeling en, uiteindelijk, de voorkeursoplossingen, berusten op een beoordeling per geval, gebaseerd op de specifieke economische, sociale en ecologische kenmerken van de betrokken producten.

Handelsnormen genereren geen directe overheidsuitgaven, met uitzondering van de controleregelingen. Om de waarde van handelsnormen voor de belanghebbenden in de keten te beschermen, worden de controles over het algemeen overgelaten aan de nationale autoriteiten. De huidige herziening zal naar verwachting geen aanzienlijke gevolgen hebben voor de nationale begrotingen.

Handelsnormen gelden zowel voor binnenlandse als voor ingevoerde producten, zodat eerlijke concurrentie wordt gewaarborgd ten voordele van consumenten en producenten. Wijzigingen in de normen kunnen dus gevolgen hebben voor producenten en importeurs uit derde landen. Volgens de WTO-regels moeten wijzigingen van handelsnormen vooraf worden aangemeld in het kader van de Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen. Zij kunnen gevolgen hebben voor bestaande productie- of invoerregelingen, ook al worden zij eveneens toegepast op binnenlandse producenten. In dergelijke aanmeldingen moet de beleidsgedachte van de wijziging worden toegelicht ten opzichte van de doelstellingen die worden beoogd met de handelsnormen voor

landbouwproducten. Anderzijds kunnen overheidsnormen tot op zekere hoogte een rem zetten op de wildgroei aan particuliere normen en de – soms – negatieve gevolgen daarvan voor producenten in ontwikkelingslanden.